

Ima a magyar népért

7.hét

Borsod-Abaúj-Zemplén megye

- **Megyeszékhely: Miskolc**
- **Lakosság: 693 ezer fő**
- **Hatalmas munkanélküliség**

- ❖ *.A Magyarország egyik legváltozatosabb domborzattal rendelkező megyéje. Hiszen területén található az Alföld az Északi-középhegységgel, illetve utóbbinak négy nagy egysége, a Bükk, a Cserehát, az Aggteleki-karszt és a Tokaj-Eperjesi-hegység (köznyelvben Zemplén) is ide tartozik. Emellett hegyközi medencesorok színesítik a felszín morfológiáját. Természeti kincsekben, geológiai értékekben, ásványkincsekben gazdag térségnek mondható, főként persze hazai viszonylatban. Minden hegységben találunk komoly látnivalókat, nemzetközi hírű természeti képződményeket (Baradla-barlang, Barlangfürdő Miskolctapolcán), illetőleg mindegyik rejt magában olyan ritka értékeket, melyek a nagyközönség által még szinte egyáltalán nem ismertek (Keleméri Mohos-tavak, Rákóczi-barlang az Esztramos hegyen, Bódvarákón).*
- ❖ *Ha Borsod-Abaúj-Zemplén társadalmi, gazdasági helyzetét meg akarjuk érteni, egy folyamatról bőszégesen kell szólnunk. Általában jellemző a Északi-középhegység gazdaságának történetére, hogy igazán komoly fejlődés a bányászat, és a nehézipar elindulásakor kezdődött meg. Mindemellett nem becsülendő le az a fajta természettel harmóniában működő tájgazdálkodás, amit eleink évszázadokig folytattak, a XIX-XX.század elejéig.
Borsod megye ipari tevékenysége már a II.világháború előtt is országos fontossággal bírt, ez főként Miskolcnak és Ózdnak volt köszönhető. A második világháború utáni iparosítási hullám, a nehézipar kiemelt fejlesztése a megye számára rendkívül előnyös volt. Az újonnan létrejövő vagy bővülő nehézipari üzemek hatalmas méretekben vettek fel mind férfi, mind női munkaerőt, főként a mezőgazdaságból. Illetőleg munkát találtak ezeken a helyeken az alulképzett, vagy teljesen képzetlen, legtöbbször cigány származású dolgozók is. Mintegy két évtizeden keresztül egyfajta aranykorról beszélhetünk, de már a hetvenes évek vége felé megmutatkoztak a válság első jelei, melyek aztán végül a rendszerváltás időszakában, s kissé utána érték el csúcspontjukat. A kilencvenes évek elejének gyárbezárásai, tömeges elbocsátásai hihetetlen mennyiségű munkanélkülit eredményeztek. Alapvetően a hazai nehézipar került válságba, s mivel ez Borsodban erősen koncentrált, a gazdasági ágazat válsága a társadalomban talán még koncentráltabban jelentkezett. Egy néhány üdítőnek mondható kivételtől eltekintve a megye a mai napig e folyamatnak a hatásait nyögi. Az évtizedek óta tartó munkátlanság alapvető kilátástalanságot szült, az országban legerőteljesebben itt erősödtek fel a devianciák (alkohol, olcsó drogok, bűnözés), és mondjuk azt is ki hogy az etnikai ellentétek is kiéleződtek.*
- ❖ *Szólunk az ipar aranykoráról, mikor a termelés volumene a megyében Budapesthez közelített, mikor a munkások Borsodban még jól, szinte bőségben éltek. Ennek árnyoldalai azonban megmutatkoztak a természeti környezetben. Borsod-Abaúj-*

Zemplén megye természeti szempontból talán a legsokarcúbb megyénk, és talán a leggazdagabb is. Azonban nincs abban sem hozzá hasonlatos megye, hogy mekkora mértékű a természetkárosítás, s ez legfőképpen a nehézipari tevékenység eredménye. Amikor virágzott a borsodi ipar, akkor még nemigen volt annak jelentősége, hogy mennyi és milyen káros vagy nem káros anyagot bocsát ki magából egy gyár. Emellett beszélhetünk a felhagyott gyárak, poros-romos omladozó üzemi épületek tájkép-romboló hatásáról, vagy a már nem működő bányák által okozott „tájsebekről”. A természetkárosítás ma egészen máshogy jelenik meg. Borsod rendkívüli szegénységben tengődő falvaiban a lakosság a környező erdőkből szerzi meg tüzelőjét (egyszerűbben: nagymértékű a falopás). Nehéz ítéletet mondani azonban azokon, akik valóban olyan szegénységben élnek, hogy csak így tudnak meleg otthont teremteni. Főleg olyankor nehéz ezt megtenni, amikor gyakran kiderül, hogy nagyvállalkozók vagy erdőgazdasággal foglalkozók ugyanezt megteszik, nagyobb tételben, haszonszerzési céllal.

- ❖ Több alkalommal esett már szó kistelepülésekről, aprófalvakról. Borsod megye esetében az aprófalvas problémakör is felerősödik. Nagykiterjedésű területek, egész térségek küzdenek az elzártság, elszigeteltség, szegregáció vagy akár gettósodás, a 100%-os munkanélküliség gondjaival. Magyarország legszegényebb települései a megyében helyezkednek el. Különböző nyomtatott és elektronikus sajtótermékek időről-időre felkapják például a Cserehátban található Csenyétét, mint az ország legszegényebb faluját. De sajnos mindezek megmaradnak egyfajta katasztrófabemutatásnak, vagy politikai sikerkovácsolásnak, kampánynak. Az, hogy gyermekek nem járnak iskolába, nincs mit enniük, nincs ruhájuk, nincsenek egy településen közszolgáltatások, nincs templom, nincs posta, nincs élelmiszerbolt nem Csenyéte-probléma. Borsodban százas nagyságrendű a hasonló sorstól gyötört falvak száma.

Imacélok

- a Adjunk hálát Istennek, hogy annyi mindennel elhalmozta országunkat, a magyar földet. Ajándékai, kincsei megszámlálhatatlanok. De felmérhetetlen az a fajta felelőtlenség, ahogy azzal az ember bánik. Mind a természettel, mind pedig magával. Könyörödjünk azért, hogy ne engedje az Úr, hogy a magyar földre teremtett természeti és emberi erőforrásokat elherdáljuk.
- Könyörödjünk Istenhez azért, hogy a mély válságban lévő országrészeknek valahogy adjon kiutat. A társadalmi válságból is emelje ki népünket. Minél többen forduljanak hozzá, lépjenek és lépünk le az önpusztító bűnök útjáról. Kérjük Istentől hogy valahogyan adjon jövőt azoknak az embereknek, akik kilátástalanságban élnek.
- Imádkozzunk a nincsteleneikért. Imádkozzunk azokért, akik a nincsteleneiket is kizsákmányolják. Imádkozzunk a szegény sorban felnövő gyermekekért, a nyomorban, és jövőtlenségben felnövő generációkért. Imádkozzunk a társadalmi rétegek és csoportok közötti csendes, nyugalmas békéért.